

Necrològiques

1915 - 1977

COSME CASAS i CAMPS

per
ENRIC
MIRAMBELL i BELLOC

El dia sis de desembre moria a la població empordanesa d'Espolla En Cosme Casas Camps. La «Revista de Girona» no pot deixar de dedicar un record profundament sentit al que en va ser fundador.

Encara que des de fa molts anys desenrotllava les seves activitats professionals a Barcelona, sovint s'escapava a la seva terra empordanesa de la que mai es sentí desarrelat. De la seva activitat a Girona, i del seu pas per l'Ajuntament de la ciutat i per la Diputació en quedà una empremta duradera i algunes realitzacions que després s'han desenvolupat considerablement, gràcies a l'impuls inicial que ell hi va donar i a la constància dels qui després hi han bregat.

Tant a la conselleria de Cultura de l'Ajuntament, com a la Ponència d'Educació de la Diputació hi deixà bones mostres de la seva iniciativa, la seva activitat i la seva dedicació.

Sense renunciar mai a les seves conviccions, tingué sempre una amplitud de criteri i una obertura ideològica difícil de sostenir en el temps en què es desenrotllà la seva actuació.

Buscà la col·laboració de totes aquelles persones, vinguessin d'on vinguessin, disposades a aportar el seu treball en benefici de la comunitat.

Es volcà en l'ajuda dels amics, tinguent en compte que entraven dintre el cercle de la seva amistat tots els qui es dedicaven a fer país.

Educador per vocació i per professió aprofità la seva posició política en llocs claus per a dignificar i millorar la situació del magisteri.

Des de la Tenència d'Alcaldia de Cultura de l'Ajuntament de Girona aconseguí que la corporació municipal dedicés als mestres una atenció no superada per cap ajuntament del país.

També col·laborà d'una manera ben efectiva en la formulació del conveni entre Ajuntament, Diputació i Ministeri d'Educació, per l'establiment i nova instal·lació de la Biblioteca Pública de Girona. La seva gestió fou decisiva en la coordinació d'aportacions per aconseguir per a Girona una Biblioteca que a l'any 1951 era posada com a exemple de les institucions bibliotecàries provincials d'Espanya,

Més endavant, i des de la ponència de Cultura de la Diputació promogué la creació de l'Arxiu Històric Provincial, que permetria recollir fonts documentals disperses, i que d'aquesta manera s'agrupaven, es classificaven i es posaven a disposició dels investigadors.

També és degué en bona part a la seva gestió la creació del Centre Coordinador de Biblioteques, institució que realitzà i està realitzant una intensa difusió del llibre i de la lec-

tura mitjançant l'instal·lació de biblioteques i la circulació de lots de llibres.

Pels mateixos anys, i des del seu lloc a la Diputació interessà a la Corporació provincial en dues obres sortides de l'iniciativa particular una i del bisbe Cartanyà l'altre, ens referim a l'Orquestra de Cambra i a l'Escola de Comerç. Tant l'una com l'altre haurien subsistit difícilment sense el patrocini de la Diputació. I amb ell han aconseguit, especialment l'Escola de Comerç, un desenvolupament considerable.

Al mateix temps es preocupà dels treballs arqueològics i de restauració de monuments. El grup d'arqueòlegs que des de feia anys estava treballant amb una abnegació extraordinària i amb una quasi total inassistència oficial, es vegé fortament recolzat per la Diputació, que després ja no ha deixat més la seva preocupació per aquesta tasca de recerca i de conservació. Tant el Dr. Pericot com el malaguanyat Miquel Oliva no deixaren mai de manifestar públicament la importància d'aquest impuls inicial donat per en Cosme Casas a la labor de la Diputació en aquest camp d'activitats.

Ullastret és el més clar exemple dels resultats d'aquesta obra.

El mateix entusiasme envers l'acció cultural a les comarques gironines en un ampli ventall d'activitats, el portà a la creació de la **Revista de Girona**. En el seu pensament estava la vella **Revista de Girona**, del passat segle, tant

representativa de la vida cultural gironina. La nova volia ser una adequació als nostres temps d'aquella prestigiosa publicació. A les darreries del 1955 veia la llum pública el primer número de la nova Revista. La seva presentació externa causà un gran impacte i el seu contingut era ben digne dels propòsits que havien mogut la publicació. El grup de col·laboradors tenia tota l'implitud que en aquells moments podia donar la vida intel·lectual gironina.

Sota la seva direcció només es publicaren dos números de la Revista; però en ells ja es pot veure la inquietut que el movia. La Revista passà un temps de crisi; però després repregué la seva publicació mantinguent sempre la dignitat i la categoria científica que li escau. Ultimament ha experimentat un replanteig molt positiu, coincidint amb el centenari del primer número de la primitiva Revista, que ja havia inspirat el naixement de la actual.

En tota l'activitat que, per espai d'uns deu anys, portà a cap l'amic Casas des de les corporacions gironines s'hi reflecteix una gran entrega i entusiasme, claretat d'idees, receptivitat d'iniciatives, absència de protagonisme i un saber aprofitar tots els elements disponibles; posat tot al servei de la comunitat.

Que reposi en pau el bon amic i que els qui fòrem testimonis de la seva actuació no deixem d'aportar el nostre esforç per a què les obres que ell va impulsar tinguin una vida cada vegada més plena i més intensa.